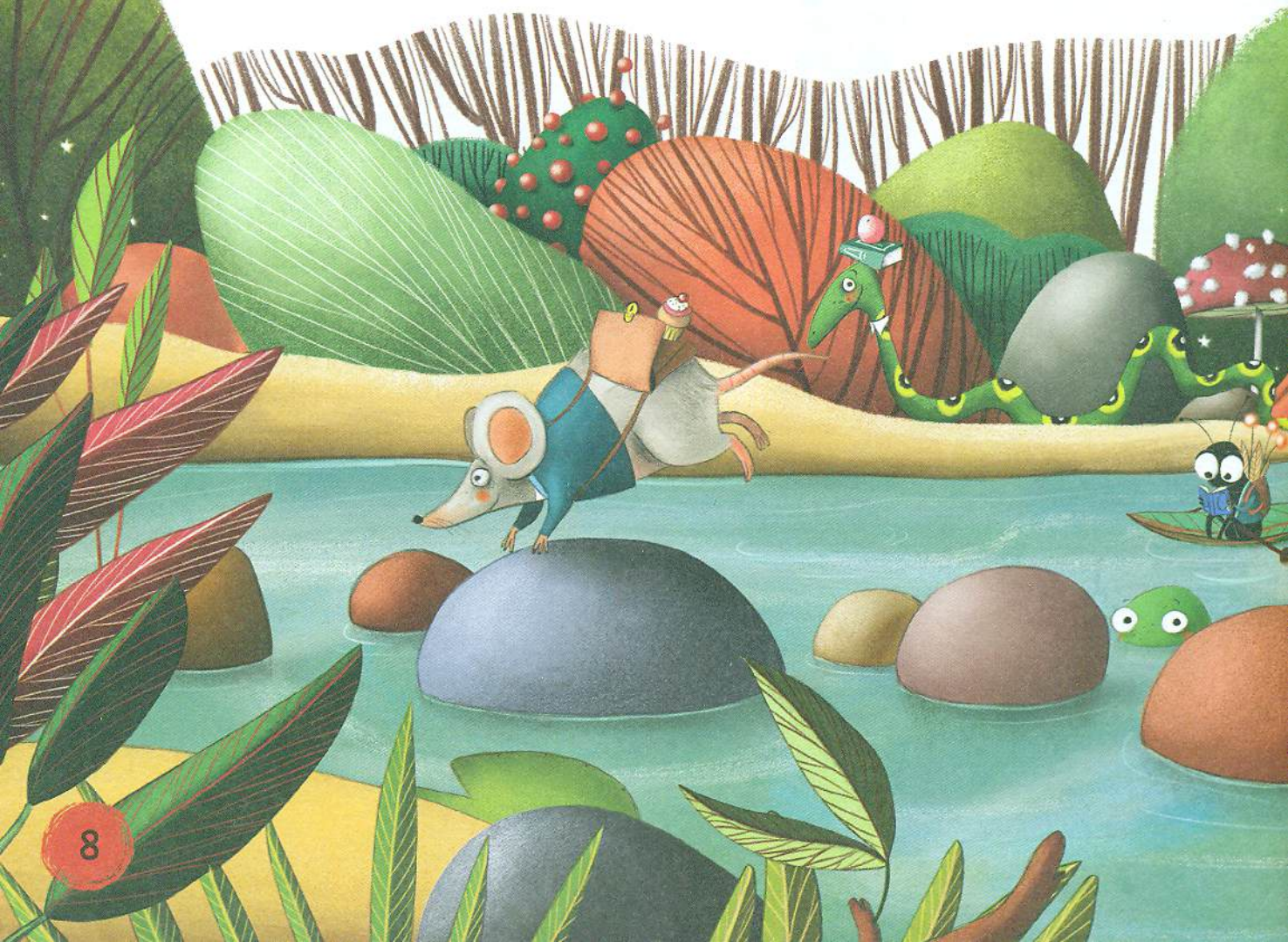

Канікули ось-ось мають розпочатися.
І маленьку жабку **ОЛВІЮ** переповнюють емоції.
— **Канікули!** — радісно наспівує вона,
зачувши останній дзвоник.

— Нарешті я можу цілими днями **гратися** з моїми **друзями!**

Щаслива Олівія радіє, стрибає,
сміється й навіть крутить піруети.

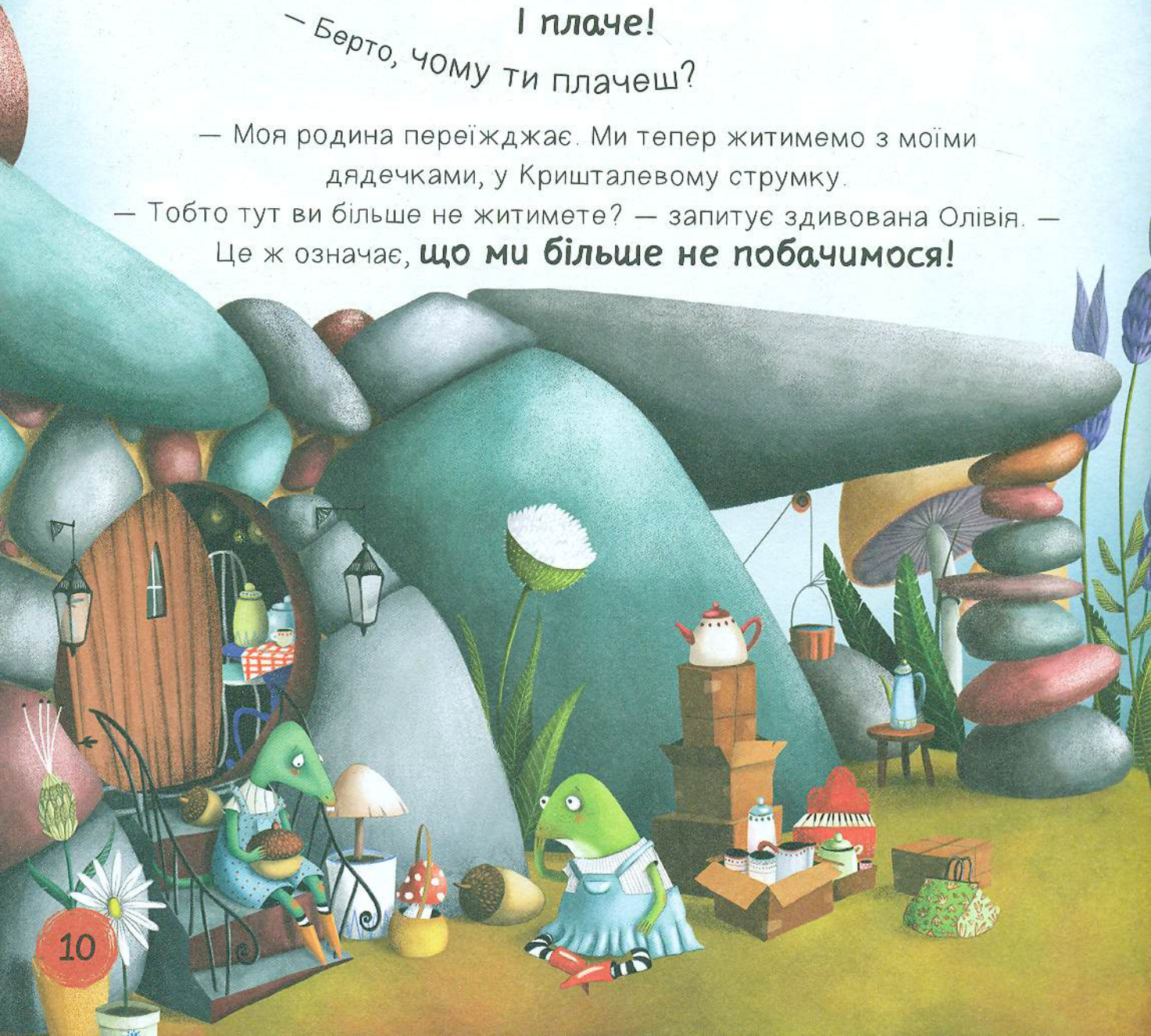
Вона вирішує, що сьогодні цілий день буде гратися.
Але доставшись до будиночка своєї найкращої подруги,
ящірочки **БЕРТИ**, бачить, що та сидить біля дверей.

І плаче!

— Берто, чому ти плачеш?

— Моя родина переїжджає. Ми тепер житимемо з моїми
дядечками, у Кришталевому струмку.

— Тобто тут ви більше не житимете? — запитує здивована Олівія. —
Це ж означає, **що ми більше не побачимося!**

Олівія так засмучується, що навіть про канікули більше не думає.

Вона чуває просто неймовірну печаль.
«Несправедливо!» — думає Олівія, прощаючись із Бертою.